

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/114/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713205087
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1713205087.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. O. E. Q. Y. L. E. Q. Á. , narodená dňa XX.X.XXXX, trvale bytom D. Č.. XX, XXX XX X. L., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny F., P. Č.. X, XXX XX F., dieťa rodičov: matka X. O. E. Q. Y. L. E. Q. Á. , narodená dňa XX.X.XXXX, trvale bytom L. C. W., X E., X., X., O. XDY, J. O., zastúpená Advokátskou kanceláriou Advocatus Martinková s. r. o., Záhradnícka č. 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 851, za ktorú koná Mgr. Jana Martinková, otec P. O. E. Q. Y. L. , narodený dňa XX.X.XXXX, trvale bytom D. Č.. XX, XXX XX X. L., zastúpený JUDr. Darinou Tomčovou, advokátkou, Záhradná č. 58, 900 81 Šenkvice, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 23. apríla 2013, č. k. 28 P 64/2013-34, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 23.4.2013, č. k. 28 P 64/2013-34, nariadil predbežné opatrenie, ktorým predbežne zveril maloletú Q. O. do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zatupovať a spravovať jej majetok. Zároveň rozhodol, že matka je povinná predbežne prispievať na výživu maloletej Q. mesačne sumou 100,-- € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa po právnej stránke ustanovením § 74 ods. 1, ods. 2 prvá veta, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a po vecnej stránke tým, že inštitút predbežného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, pričom o veci sa nerozhoduje na základe výsluchu procesných strán a vykonania dôkazov o skutočnostiach týkajúcich sa existencie dôvodov obsiahnutých v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ale súd vychádza len zo skutočností uvádzaných navrhovateľom v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom zmyslom právnej úpravy formou predbežného opatrenia v konaní o starostlivosti o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého rodiča alebo inej osoby do doby, keď o výchove dieťaťa nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Pri rozhodovaní vychádzal predovšetkým z rozhodnutia súdu v D. v konaní o návrat maloletého dieťaťa, kde dokazovanie vykonané bolo a bolo rozhodnuté, aby dieťa bolo odovzdané otcovi a navrátené na Slovensko. Stabilita rodinných vzťahov a rodinného prostredia je v záujme maloletého dieťaťa, pričom dieťa je toho času opäť na Slovensku, kde žilo od narodenia až po august 2012 a opäť tu chodí do školy; žije tam, kde bolo zvyknuté. Súd mal za to, že nie je vhodné a nie je ani v záujme maloletého dieťaťa, aby menilo svoje rodinné prostredie a zázemie opätovne, pričom od narodenia sa tak stalo už viackrát. Totiž maloletá už žila s rodičmi v P., potom u starých rodičov v N., potom s otcom v W., následne v X. L., s matkou v Y.. Zdôraznil, že bolo by osožné, keby rodičia maloletej poskytli aspoň čiastočne stabilné životné prostredie na to, aby sa mohla v klude a po každej stránke vyvíjať a prežiť pokiaľ možno normálny rodinný život. Uviedol, že v konaní vo veci samej bude potrebné vykonať dôsledné dokazovanie, počas ktorého bude poskytnutý priestor aj na vyjadrenie dieťaťa, na poznanie jeho názoru. Vyživovaciu povinnosť maloletej žiadal otec dočasne upraviť na sumu 100,-- € mesačne, pričom predbežným opatrením možno určiť výživné pre oprávnené osoby iba v nevyhnutnej

miere. Výška navrhnutého výživného túto požiadavku spĺňa, a preto súd prvého stupňa vyhovel aj tejto časti návrhu otca.

Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Matka namietala tvrdenie otca, podľa ktorého v roku 2007 odišla za prácou do Y. a v tom čase päťročnú maloletú ponechala svojej matke. Napriek viacerým sľubom si pre maloletú neprišla. Takéto tvrdenia sa vôbec nezakladajú na pravde, pričom poukázala na svedeckú výpoveď svojej matky B. C., ktorá podrobne informovala o okolnostiach vyštahovania sa svojej dcéry do Y., o dohode s otcom i ohľadom starostlivosti o maloletú. Uviedla, že vycestovanie do Y. konzultovala s otcom v roku 2007 a taktiež s jej matkou, pričom konzultácia prebehla s ohľadom na prípadnú starostlivosť o maloletú do času, kým si nevytvorí podmienky v Y., aby maloletá mohla prísť za ňou a konzultácia prebehla i o následnom vycestovaní maloletej za ňou do Y.. Tieto konzultácie a dohody s otcom boli pre odchod do Y. určujúce. Rovnako uviedla, že otec vyslovene súhlasil s tým, že maloletá príde za ňou natrvalo bývať ihneď, ako si vytvorí stabilné podmienky pre starostlivosť o maloletú a nakoľko otec nikdy tieto podmienky nemal z dôvodu práce v zahraničí, súhlasil, aby zatiaľ ostala u jej matky. Zdôraznila, že do jej odchodu do Y. sa o maloletú starala sama a otec bol neustále v zahraničí, pričom k matke sa musela odsťahovať aj z toho dôvodu, že nemohla nechať maloletú v noci bez dozoru, nakoľko pracovala na nočnej zmene. Nie je pravdivé tvrdenie otca, že po odchode do Y. sľúbila prísť si po maloletú a neprišla, nakoľko dohoda znela, že keď si vytvorí podmienky v Y. pre spoločný život s maloletou, tak príde maloletá za ňou. Podotkla, že otec sa o maloletú nikdy osobne nestaral, videl maloletú raz za dva mesiace, niekedy raz do mesiaca, s maloletou sa neučil, nepodieľal sa na výchove, celé týždne bola maloletá s cudzom osobou - sestrou otca, nakoľko otec pracuje v zahraničí a chodí domov na víkend. Má za to, že rodič má nielen povinnosť, ale je to i jeho právo osobne sa starať a vychovávať vlastné dieťa. Rodičom dieťaťa, ktorému patria rodičovské práva a povinnosti, je iba otec a matka, nie sestra otca maloletej. Sama má vytvorené podmienky na každodennú osobnú starostlivosť o maloletú, pričom otec túto možnosť stále nemá. Bez svojej viny sa nemôže o maloletú postarať, i keď má na to vytvorené podmienky, z dôvodu, že otec nesúhlasí s vycestovaním maloletej do Y.. Nesúhlasí s tým, aby maloletú sústavne vychovávala tretia osoba a nie rodič, pokiaľ rodič túto možnosť má a rodič, ktorému je predbežne zverená, túto starostlivosť osobne nevykonáva a vykonávať osobne nebude, lebo nemôže. Zdôraznila ustanovenie § 28, § 30 ods. 1 Zákona o rodine. Vytykala súdu prvého stupňa, že nariadeným predbežným opatrením rozhodol tak, že rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa nebudú mať rodičia, ale o maloletú sa bude starať a dieťa permanentne vychovávať osoba iná od rodiča, ktorému bolo dieťa predbežne zverená do osobnej starostlivosti. Údajný únos maloletej do Y. nikdy únosom nebol, nakoľko otec jej dal vždy súhlas s vycestovaním maloletej. V prípade, ak by súd prvého stupňa zveril maloletú do starostlivosti otca, bude sa rúcať vypestovaný vzťah matky s maloletou z čias, keď maloletá žila v Y., pričom otec nepodporuje vzťah maloletej k matke ako k druhému rodičovi. Maloletá má rada oboch rodičov, ako sa vyjadřila i pred súdom v Y., avšak je to dieťa ovplyvniteľné a začína sa upínať na cudziu osobu. Aj keď je toho názoru, že je potrebné prihliadnuť na vôľu maloletej pri rozhodovaní, tak nie vždy dieťa vie objektívne posúdiť, čo je pravda a určiť, čo je pre maloletú správne. Je si vedomá, že nie je dobré, aby dieťa menilo prostredie neustále, avšak maloletá si v Y. vytvorila podmienky, priateľov a dokonca sa rozhodla pre vyššiu základnú školu v D., kde je od septembra 2013 prijatá. Uviedla, že podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 9 P 48/2013, v ktorom navrhuje, aby bola maloletá s otcom čo najčastejšie, t.j. celé prázdniny maloletej v Y. (29.10.2012 - 2.11.2012, 24.12.2012 - 4.1.2013, 18.2.2013 - 22.2.2013, 29.3.2013 - 12.4.2013, 27.5.2013 - 31.5.2013, 25.7.2013 - 2.9.2013, 28.10.2013 - 1.11.2013, 23.12.2013 - 1.1.2014, 17.2.2014 - 21.2.2014, 07. 2014 - 18.4.2014, 26.5.2014 - 30.5.2014). Zdôraznila, že mala súhlas otca k vycestovaniu maloletej do Y., ktorý ho neskôr odvolal, čo otec podľa matky priznal i vo svojej výpovedi pred súdom v Y.. Podotkla, že v auguste 2012 prišla maloletá do Y. a išli spolu na dovolenku na Maltu. Pred odchodom na dovolenku prechádzali okolo jednej školy v Y. a maloletá sa jej spýtala, či by mohla chodiť do tej školy, pričom uviedla, že možno áno, ale len ak bude chcieť naozaj zostať, s čím maloletá súhlasila. Preto pred koncom dovolenky zavolať otcovi dieťaťa, ktorý uviedol, že maloletá môže s matkou zostať v Y., ak s tým maloletá súhlasí. Otec pred Y. súdom uviedol, že ponecháva na rozhodnutí maloletej, či sa bude chcieť vrátiť alebo nie. O žiaden únos

nešlo, otec vyslovene v návrhu klame. K výživnému uviedla, že otec sa stará o maloletú len tri roky a nikdy predtým neposielal výživné na maloletú a veci kupovala maloletej matka a do roku 2009 otec nedal peniaze na maloletú a nikdy jej nič nekúpil a to ani počas pobytu v Y., keď sedem mesiacov neprispel na výživu maloletej. Súd nemá právo dať dieťa inej osobe ako rodičovi, ak má zabezpečené podmienky a chce maloletú vychovávať, a preto by mal súd prihliadnuť na záujem dieťaťa, ktoré má rado oboch rodičov a naviazalo sa na cudziu osobu a mal by sa snažiť, aby si dieťa našlo cestu k obojom rodičom a nie k cudzím ľuďom. V závere podaného odvolania matka skonštatovala, že súd docielil odcudzenie maloletej k matke, ktorá má vytvorené podmienky, pričom maloletá sa zverí otcovi, ktorý nie je schopný sa o maloletú postarať, lebo žije v zahraničí a celý týždeň je preč a nemôže dieťa vychovávať, pričom o maloletú sa môže v plnej miere postarať vlastná matka. Odvolaciemu súdu navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietne.

K odvolaniu matky sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril otec. Uviedol, že matka odchod za prácou do zahraničia bez päťročného dieťaťa zdôvodňuje tak, že mala v úmysle sa pre maloletú vrátiť, ak si vytvorí zázemie a stabilné podmienky pre starostlivosť o dieťa, čo však trvalo päť rokov (od augusta 2007 doteraz). Rozhodnutie Najvyššieho súdu - divízia rodiny v D., ktorý rozhodol o návrate maloletej na Slovensko, vychádzalo z prejavenej vôle maloletej, ktorá jasne dala najavo, na vedomie, že chce žiť na Slovensku, hoci v tom čase bola už sedem mesiacov u matky v Y.. Namietal, že tvrdenia matky týkajúce sa skutočnosti, že sa osobne o dieťa nestará, že dieťa je v starostlivosti cudzej osoby, nie sú pravdivé, lebo s maloletou je každý víkend od piatka poobede do nedele večera, má v roku 25 dní riadnej dovolenky a v mesiacoch december až február nepracuje vôbec, je stále doma. Rovnako sa snaží zmeniť miesto výkonu svojej práce do Q., čo by umožňovalo jeho každodenný návrat zo zamestnania domov. K otázke výživného zo strany matky dôvodil, že do dnešného dňa matka neuhradila maloletej žiadne výživné, pričom ide o elementárnu povinnosť rodiča, ktorej neplnenie môže mať aj trestnoprávne dôsledky. Aj keď matka deklaruje snahu a záujem o maloletú sa osobne starať, neuvádza žiadne konkrétne informácie, z ktorých by bolo zrejmé, aké sú jej bytové pomery, aký druh práce práve vykonáva a akú má pracovnú dobu, aký má mesačný netto príjem, náklady a aké sú jej majetkové pomery, s kým žije v partnerskom vzťahu a v spoločnej domácnosti. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu matky maloletého dieťaťa nemožno priznať úspech.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskoršie ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p., predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Pokiaľ ide o inštitút predbežných opatrení treba uviesť, že predbežné opatrenia sú predbežnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania vo veci samej, avšak aj vtedy majú len predbežnú povahu, pretože ich možno nariadiť len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenia sú predbežnými aj v tom zmysle, že neprejudikujú práva účastníkov, ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď sú

poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe predbežnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o predbežných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti treba uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou predbežného opatrenia v uvedených konaniach je aj ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého rodiča alebo inej osoby v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p., prípadne určiť výživné v nevyhnutnej miere, ak je výživa dieťaťa vážne ohrozená v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Inštitút predbežného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktorý je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Aj keď sa pri nariaďovaní predbežného opatrenia dokazovanie nevykonáva, z obsahov návrhov, priložených dokladov, obsahu spisu, musí byť zrejmé také ohrozenie práv dieťaťa, ktoré vyžaduje okamžitý zásah súdu formou predbežného opatrenia.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci nepochybne vyplýva, že otec maloletej podal na súd návrh na úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletej Q. O.E. na čas do rozvodu manželstva jej rodičov (X. O. Y. P. O.), tak, že maloletá Q. bude na čas do rozvodu manželstva zverená do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude maloletú aj zastupovať a spravovať jej majetok, matke bude uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej Q. sumou 250,-- € mesačne. Je tiež nepochybné, že otec maloletej Q. spolu s návrhom vo veci samej podal aj predmetný návrh na nariadenie predbežného opatrenia; konanie zostalo vedené pod sp.zn. 28 P 64/2013.

Podľa čl. 41 odsek 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov, deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

Ak rodičia maloletého dieťaťa nežijú spolu, už len tým je narušené rodinné spoločenstvo a tým i výkon rodičovských práv a povinností k dieťaťu. Pri určení, komu majú byť v takomto prípade predbežne zverené deti do výchovy, skúma súd otázku, ktorý z rodičov zabezpečuje lepšie podmienky pre riadnu výchovu detí a povinnosťou súdu je, aby získal vždy spoľahlivý podklad pre rozhodnutie osvedčením a zhodnotením všetkých skutočností smerujúcich k objasneniu skutočností, ktoré charakterizujú osoby rodičov i prostredie, v ktorom rodičia žijú, ako aj skutočností týkajúcich sa výlučne maloletej z hľadiska jej veku, zdravotného stavu, záujmov, vzťahu k rodičom i ďalším rodinným príslušníkom a pod. V danom prípade ide o výrazne neštandardnú situáciu, kedy rodičia maloletej Q. už dlho nežijú v spoločnej domácnosti, matka maloletej Q.H. žije v Y. a otec maloletej má bydlisko na Slovensku, pričom ale cez týždeň pracuje v zahraničí. Pri rozhodovaní, komu bude maloletá zverená dočasne odovzdaná do osobnej starostlivosti, bolo potrebné prioritne zvažovať jej etablovanie v doterajšom prostredí, zväžiť následky vo vývoji dieťaťa v prípade zmeny výchovného prostredia a rešpektovať záujem maloletej, kritériami, ktorými sa odvolací súd riadil. Zisteným skutkovým okolnostiam súdom prvého stupňa nemožno uprieť ich relevantnosť z hľadiska posudzovania zabezpečovania zdravého vývoja maloletej Q.. Je pritom nepochybné, že obaja rodičia majú maloletú Q. radi. Za rozhodujúcu skutočnosť, ktorá viedla odvolací súd k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd považoval schopnosť zabezpečiť komplexnú osobnú starostlivosť o maloletú Q.. Maloletá je vo faktickej osobnej starostlivosti otca, s ktorou osobnou starostlivosťou otcovi pomáha jeho sestra P. F., pričom odvolací súd nemal preukázané (ani len osvedčené), žeby sa otec maloletej o dieťa postarať nevedel. Nakoniec v priebehu konania o nariadenie predbežného opatrenia nebolo sporným, že otec má vytvorené riadne podmienky pre starostlivosť o dieťa, je schopný zabezpečiť do rozhodnutia súdu vo veci samej zdravý vývoj, výchovu a starostlivosť o maloletú. Sama skutočnosť, že otec v pracovných dňoch pracuje v zahraničí, neosvedčuje, že nevie zabezpečiť starostlivosť o dieťa, keď v tomto čase pomáha otcovi jeho sestra, ktorú má maloletá Q. rada a má s ňou vybudovaný pekný vzťah, čo preukazuje aj obsah e-mailovej komunikácie založenej v spise (č. l. 23-25 spisu); okrem toho otec sa snaží získať zamestnanie bližšie k bydlisku tak, aby mohol do práce denne dochádzať. Neobstojí námietka matky, že cez pracovný týždeň zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú sestra otca maloletej, nakoľko smerodajným je schopnosť rodiča zabezpečiť kompletnú starostlivosť o maloletú, ktorú naopak matka ani len netvrdila, neosvedčila, ktoré tak zostala len v rovine skutkových tvrdení.

Odvolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že nariadené predbežné opatrenie ako procesný inštitút slúži na okamžitú, avšak dočasnú úpravu pomerov účastníkov do rozhodnutia vo veci samej, pričom starostlivosť o maloletú Q. treba chápať v rámci konania súdu o nariadenie predbežného opatrenia ako procesný nástroj, pričom jeho úprava potvrdzuje provizórnosť ako pojmový znak predbežného opatrenia. V zmysle uvedeného postupoval aj súd prvého stupňa, pričom so záverom, ku ktorému dospel, pokiaľ ide o potrebu nariadenia predbežného opatrenia, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Odvolací súd prihliadol aj na stabilitu prostredia maloletej, v ktorom žije. Existuje totiž celkom reálny predpoklad, že zmena zverenia by popri už zažitom dynamickom premiestňovaní zasiahla negatívne do života maloletej momentálne stabilného. Musela by zmeniť nielen rodinné prostredie, ale aj presťahovať sa nielen do iného mesta, ale aj štátu, do iného jazykového prostredia, kde okrem svojej matky a kamarátky nikoho nepozná. Okrem toho styk matky s maloletou prebiehal v ostatnom období viac než sporadicky s ohľadom na fakt, že momentálne žije maloletá v relatívne usporiadanom a stabilnom prostredí s otcom, jeho sestrou, ktorú má maloletá, ako vyplýva zo založených dokladov, rada. Rovnako súd zobral do úvahy vyjadrenia vychovávateľiek maloletej P. O. a P. H., ktoré nevzhládli negatívnu stránku či už vo výchove maloletej alebo prostredia, v ktorom sa maloletá nachádza. Z dokladov založených v spise nemožno ani kategoricky vyvodiť záver, že v prípade maloletej je postoj k matke výrazne pozitívny. Vzhľadom na uvedené sa jedná (len) o dočasné opatrenie, ktorého najlepším riešením je do právoplatného skončenia konania stabilizovať situáciu, pričom v konaní samotnom súd vykoná potrebné dokazovanie, preverí skutočnosti tvrdené rodičmi v písomných podaniach na súd a následne meritórne rozhodne. Nebola relevantná (náležitá) v konaní o nariadenie predbežného opatrenia ani spornosť v tom, či maloletá bola v Y. so súhlasom otca, resp. bez jeho súhlasu, nakoľko v tomto konaní bolo dôležité posúdiť, resp. sústrediť sa na záujem maloletej, na ktorý obaja rodičia pri riešení svojich vzťahových problémov zabudli a nie je zodpovedné otrasené vzťahy medzi otcom a matkou prenášať na maloletú.

Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že v prvom rade sú to rodičia, ktorí sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa a ktorí sú povinní správať sa tak, aby po rozpade ich partnerského vzťahu dieťa čo najmenej pocíťovalo stratu úplnej rodiny. Tým, že maloletá Viktória bola predbežným opatrením dočasne odovzdaná do osobnej starostlivosti otca, práva matky podieľať sa na výchove a starostlivosti o maloletú a právo na rodičovské práva a povinnosti vrátane práva styku s maloletou matke zostali zachované.

V súvislosti s návrhom otca na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom žiadal uložiť matke povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100,-- € mesačne vopred je nevyhnutné uviesť, že zmyslom ustanovenia § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je zabezpečenie výživy od povinného, ak nastane situácia, že výživa dieťaťa je ohrozená. Na vydanie takéhoto rozhodnutia pritom postačí osvedčenie, že osoba povinná poskytovať výživné je rodičom a osvedčenie schopností a možností povinného. Charakteristickým znakom predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od rozsahu výživného upraveného v rozhodnutí vo veci samej. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere, a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu, že výživou oprávnený má oveľa vyššie oprávnené výdavky. S poukazom na uvedené odvolací súd považoval uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa platenia výživného v nevyhnutnej miere v sume 100,-- € mesačne, ktoré je matka povinná zasielať k rukám otca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred za správne a takto určená výška výživného spĺňa kritériá výživného v nevyhnutnej miere.

Na záver odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné. Matka v odvolaní spomínala návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 9 P 48/2013 (o rozvod manželstva X. O. a P. O., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Q. O. na čas po rozvode, o udelenie súhlasu s vycestovaním maloletej Q. do Q. W.); súd prvého stupňa uznesením zo dňa 22.4.2013, č.k. 9 P 48/2013-44, zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia (vykonateľného doručením uznesenia /§ 171 ods. 2 O.s.p./) spočívajúceho v zverení maloletej Q. do jej výchovy na čas do rozvodu jej manželstva s otcom maloletej Q..

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody, citované zákonné ustanovenia odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne a právne správne potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.